

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Du hører nå en podkast fra Universitetet i Stavanger.
Hei og velkommen til 'Steril sone', en ny episode med studentbesøk i studio.
I dag har jeg med meg to studenter som går på andreåret.
Som er ferdig med tre praksiser og holder på å skrive masteren sin nå.
Og dere skal få lov til å presentere dere sjøl øyeblikk.
I dag skal vi snakke litt om overgangen fra første til andre år på master i operasjonssykepleie.
Og litt òg om det med å jobbe med masteroppgaven.
Vi kan begynne med deg, Hanne Martha.
Velkommen.

[SPEAKER_02]

Takk. Jeg heter Hanne Martha.
Jeg vet ikke hva jeg skal si, egentlig.
Vil du at jeg skal presentere meg med?

[SPEAKER_00]

Nei, jeg vil gjerne bare, om du kan si litt hvem du er, og hvor du kommer fra, holdt jeg på å si.
Litt tidligere erfaringer.
Ja.
Hvordan du havna her hos oss.

[SPEAKER_02]

Jeg har jobba i akuttmottaket på sykehuset her i en del år.
Har jobba som sykepleier i over ti år.
Så har jeg en del erfaring før jeg fant ut hva jeg ville bli når jeg blir stor.
Det var det som gjorde at jeg var klar for å begynne på noe nytt.
Jeg hadde mange som har begynt før på operasjon, som gjør at de lokka meg til å begynne.
De skrøt veldig av studiet.
Så da var det bare å hoppe i det, egentlig.

[SPEAKER_00]

Står det til forventningene så langt?

[SPEAKER_02]

Ja.

[SPEAKER_00]

Det var godt å høre.
Alltid et litt skummelt spørsmål, det der.

[SPEAKER_02]

Ja.
Hadde nok sagt ja uansett.

[SPEAKER_00]

Det er sant.
Neimen, det er godt.
Vær så god, neste, skal jeg til å si.

[SPEAKER_01]

Takk.
Ingvild heter jeg.
Studerte sykepleie i Bergen.
Var ferdig i 2014.
Så har jeg vært sykepleier i tolv år.
Jobbet på sengepost.
Og har vel alltid tenkt at jeg skal gjøre noe mer.
Og nå var tiden inne.
Og har òg blitt veldig påvirka av folk som har begynt på operasjon før meg.
Jeg er nok litt sånn kjapp til å tenke at å ja, hvis de gjør det, da kan jeg òg gjøre det.
Og folk som jeg kanskje relaterer til eller sammenligner meg med.
Har fått meg til å begynne.
Mye skryt, og det blir jeg fort påvirka av.

[SPEAKER_00]

Dere virker jo begge to som dere er veldig fornøyde så langt og har det kjekt på studiet.
Og så skriver dere òg oppgaver sammen.
Kjente dere hverandre før dere begynte på studiet?

[SPEAKER_01]

Vi visste hvem hverandre var.

[SPEAKER_01]

Ja, men vi kjente ikke hverandre.
Men vi hadde hørt om den berømte Hanne Martha, ja.

[SPEAKER_00]

Det kan vi ta utenfor studio.
Neimen, det er godt.
Jeg lurar jo litt på hva ... Nå har dere jo begge egentlig sagt hva som gjorde at dere ønsket å begynne å studere, dere ble litt påvirka av andre.
Det kommer jo mange, egentlig, både fra mottaksklinikken ... Og du jobbet ortopedisk sengepost.
Jeg har jo òg hatt både flere studenter og medstudenter som da jeg sjøl studerte.
Jeg tror det er fine inngangsporter til operasjonen.
Man ser jo litt ... Man får jo på en måte enten før eller etter på bildet på de to plassene.
Som lett kan gjøre at man kanskje kan begynne å bli litt nysgjerrig på hva er det mellomstykket der som man ikke får være med på så mye.

[SPEAKER_01]

Og det var jo det som har vært litt vanskelig.
Sopavdelingen er jo en veldig lukka avdeling.
Så det er vanskelig å få alt det andre på sykehuset.

Tenker jeg iallfall at jeg har litt innblikk i hva det går i. Mens operasjon er jo liksom bak lukka dører, så du kan ikke bare stikke nesen inn og få en formening om hva det går i. Men det gjør jo at det var fristende å finne ut av det.

[SPEAKER_00]

Ja, det tror jeg de fleste av oss kjenne på.

Det er det vi prøver å gjøre noe med med denne podkasten, og at vi er med på Instagrammen til UiS-sykepleie og åpner dørene litt.

Og viser hva faget vårt egentlig er og hva vi holder på med inne bak disse lukka dørene.

De er lukka av en naturlig årsak.

Hvem som helst kan ikke bare rave rundt der inne.

Det sterile, og at det skal være trygt for pasientene å være der.

Så derfor så er det ikke åpent for alle, men vi kan iallfall prøve å dele litt hvor kjekt vi har det.

Alt det spennende vi holder på med.

Og det prøver vi jo på nå, da.

Men sitt litt tilbake igjen.

Hva er det dere husker best fra første året og det å komme tilbake igjen på skolebenken?

[SPEAKER_02]

Det var jo en stor overgang, det kjente vi begge på.

Fordi vi har jobba såpass mange år at ...

Ja.

Vi hadde verken hatt eksamen på PC eller brukt PC de siste ti årene.

Så bare det å skaffe seg en PC var nytt.

Det er jo ... Jeg føler meg bare veldig gammel, når jeg sier det.

Men jeg tror bare det var en overgang å sitte på skolebenken og ta imot ny kunnskap.

Fordi jeg har jo vært vant til å gå og jobbe, og da plutselig sitte og ta imot og lære ... Finne ut hvordan en lærer best.

[SPEAKER_01]

Det kom av seg sjøl, men det er noe du må bruke litt tid på.

Sist jeg var student, var jeg i en helt annen livssituasjon.

Jeg hadde ikke unger.

Du levde ganske bekymringsfritt studentliv.

Så nå skal du plutselig kombinere det med fotballtrening og middag og alt annet som opptar familielivet.

Det var spennende, men absolutt noe en måtte sette seg inn i.

[SPEAKER_00]

Har dere noen tips til hvis noen hører på episoden og sitter i den situasjonen at de er hjemme med småbarn, men er sykepleiere og kunne tenkt seg å begynne på operasjon eller et av disse andre studiene som vi har.

Er det noen tips dere har i forhold til å komme og begynne, å bare gjøre det?

[SPEAKER_02]

Det er veldig gøy, og det er absolutt verdt å hoppe i det.

[SPEAKER_01]

Og det er absolutt noe som lar seg kombinere med familieliv.
At det på ingen måte er en hindring for å gjøre det.

[SPEAKER_02]

Absolutt ikke.
Det er veldig lurt mens man har små unger.
Ja, og litt mer fleksibelt enn når en går vakter.

[SPEAKER_00]

Så det er helt nydelig.

[SPEAKER_01]

Helt nydelig, rett og slett.

[SPEAKER_01]

Og så er det jo fleksibelt, men du har jo kanskje ... Iallfall jeg har mer press på meg nå enn da jeg hadde da jeg kun var meg sjøl og var student på bachelor. Så jeg er kanskje litt mer effektiv når det gjelder. Altså blitt flinkere til å ta helt fri når jeg har fri, og så jobbe.

[SPEAKER_00]

Det skjer ikke så mye etter klokka fire på ettermiddagen.

[SPEAKER_01]

Fra studeringa.

[SPEAKER_00]

Det skjer veldig mye annet etter klokka fire.
Det er jo bra.
Hva syns dere da er mest utfordrende?
Eller hva har vært mest utfordrende?
med å begynne å studere igjen.

[SPEAKER_02]

Ja, nevnte det så vidt, med alt det der ... Det er jo mye nytt.
Både det å sette seg inn i hvor en finner pensum, og hvordan leser en, og hvordan lærer en igjen.
Men jeg er sånn utelukkende positiv egentlig til den overgangen.
For kanskje mye var fordi at jeg sjøl var klar for noe nytt.
Og det gjorde at ...
Det var greit å begynne på noe nytt med masse nye ting og nye folk.
Men det var en overgang å ikke kunne noe.
Jeg har vært erfaren i mitt yrke.
Og så plutselig er en ikke det lenger.

[SPEAKER_00]

Det tror jeg mange har kjent på, inkludert meg sjøl.
Det å gå fra å være eksperten på posten din, den folk kommer og spør om ...
'Hvordan var det vi gjorde dette?'

igjen, til å ikke engang klare å legge inn et kateter lenger.

[SPEAKER_02]

Ja. Du får skrøyt for å trekke opp medisiner, og jeg bare "jo takk, dette har jeg jo gjort før.."

[SPEAKER_01]

Du føler du begynner litt på scratch igjen, samtidig som du kan mye, det er lett å glemme.

Men det er absolutt en litt sånn sjøltillitsknekk å komme inn og være ...

Helt nye og ikke helt vite hvor du skal stå eller holde hendene.

Men vi er jo vant med å være de som har mye erfaring på post.

Og det syns jeg var vanskelig å være helt sånn fersking og føle at jeg kan jo ingenting.

[SPEAKER_00]

Gikk det fort over?

Eller har det gått over?

[SPEAKER_02]

Det var kanskje det rette spørsmålet.

Nei, en kan jo mer enn når en begynte, men en er fortsatt ny.

Det har ikke gått over, nei.

Jeg mener en er tryggere enn en var i den første praksisen.

En skjønner litt mer av det lukka miljøet og vet jo mer hva det går i.

[SPEAKER_01]

Du kan mer det grunnleggende.

Men det er vanskelig å være ydmyk.

Jeg har jo lyst til å få fram at jeg er ny, så dere må ha tålmodighet og ikke ha så høye forventninger.

Samtidig som vi fikk beskjed på operasjonsstua her en dag om at dere må ikke snakke dere ned.

Og det er vanskelig å ha sjøltillit og tro på seg sjøl, samtidig som jeg har et behov for å si at husk at jeg kan ikke alt ennå.

[SPEAKER_00]

Og det ser jeg jo veldig mange studenter gjerne har veldig tendens til å gjøre at de snakker seg litt ned.

At ja, men husk på at jeg er student, og så er ... Dere to òg har kjempemasse erfaring, og all den erfaringen dere har, er jo nyttige ... Det er jo bare omgivelsene og miljøet vi jobber i, som er annerledes, og det er klart vi har jo òg ...

Vi jobber i team.

Det er kanskje litt annerledes, i hvert fall for sengepost.

Og vi har andre typer prosedyrer, men ...

Dere har masse erfaring som er veldig verdifulle der vi er nå òg.

Men jeg tror bare det å ha den der studenthatten på seg gjør at "jeg er underdanig".

[SPEAKER_02]

Ja, ja.
Og den er litt deilig å kunne lene seg på.
Den må jo få lov til å si det.

[SPEAKER_01]

Ja, men jeg er ny her, så jeg visste ikke ... Men jeg gleder meg jo til å være ... Ikke ha det der studentskiltet på, sånn at ...
Kanskje dere fyller litt sjøltillit med det.

[SPEAKER_00]

Men det kan jeg jo huske sjøl òg, fra da jeg begynte.
Jeg var jo en av de yngste da jeg kom til operasjonsavdelingen, så var jeg en kort stund den yngste som jobbet der.
Etter meg så har det jo kommet mange som har vært mye yngre enn meg, og som har hatt mye mindre erfaring enn meg, som har kommet, men det gjorde jo òg at de som jobbet der, var gjerne veldig erfarne, hadde jobbet der i ti pluss år alle sammen.
Og så var jeg hun der skamunge, som kom og begynte.
Og da tok det veldig lang tid å innse at å ja, jeg har faktisk vært her i ganske mange år nå.
Jeg er jo faktisk en av de som gjerne har litt erfaring, og jeg føler jo fortsatt at jeg er hun unge den dag i dag.
Da jeg skulle begynne å jobbe på universitetet og være læreren til de nye studentene.
Så jeg kjenner meg veldig igjen i det at det å komme inn ...
På en spesialavdeling.
Og føle at vi faktisk kan ha litt pondus, iallfall etter hvert, som andreårsstudent ... Man får jo ikke pondus, men man kan iallfall rette seg litt opp i ryggen etter hvert.
Det er litt vanskelig, og det er forståelig, og det er naturlig.
Men det er gøy.
Veldig gøy.
Det er jo det.
Det er det.
Er det noe dere vil si litt om overgangen fra bachelor til master?
Hvordan har det vært?
Er det annerledes?

[SPEAKER_01]

Ja, det er jo litt det der som jeg nevnte, at hele livssituasjonen har jo endra seg.
Et travlere liv nå, men det tror jeg er for min egen del.
At jeg er blitt bedre til å prioritere og fokusere på skole når jeg kan det.
Og koble av når jeg må det.
Og så er det uvant, eller annerledes, å studere nå når jeg faktisk har så mye erfaring fra sykepleie, og kanskje har mer knagger å henge ting på da.

[SPEAKER_02]

Ja, det er lettere kanskje å lære seg nye ting når en faktisk har jobba med det en stund.
Vi skjønner menneskekroppen fordi vi har sett mye av det.

Vi skjønner kanskje den med ikke-tekniske ferdigheter fordi vi har sett og utvikla det over mange år.

Men òg det at master er jo mer selvstendig.

Samtidig så er det jo mye forelesninger med en liten klasse, så du går jo på de, på en måte, og du vil jo lære, så man går jo på forelesninger.

Men det er òg mye mer frihet.

Og den må man jo bruke, da.

[SPEAKER_00]

Ja.

Opplever dere at det er ... Kjenner dere på det at nå nivået er høynet i forhold til før?

Eller er det bare at nå lærer vi noe nytt?

[SPEAKER_01]

Alt er jo bare en ... Ja, du går jo mye mer i detalj, og det å ha anatomien nå var på en måte vanskeligere, samtidig som jeg kunne jo mye, så det var enda mer spennende når jeg hadde den grunnkunnskapen, men ja ...

[SPEAKER_02]

Det er litt vanskelig å svare på, fordi det er så lenge siden bacheloren.

Så det er mange ting som er annerledes.

[SPEAKER_00]

Det er liksom nytt uansett.

[SPEAKER_02]

Og så vokser en mye på de ti-tolv årene, som gjør at en er en annen plass i livet.

Men en òg modnes i personlighet.

Så ...

Hele opplegget er jo annerledes om det er fordi det er en master eller en annen plass i livet. Det er litt vanskelig å sette fingeren på.

[SPEAKER_01]

Men det er absolutt kjekt å studere noe som du har fått valgt sjøl.

Som er så spesialisert og konkret.

Innføre noe som du jobber med i mange år.

Jeg har sett både preoperativ sykepleie og postoperativ sykepleie på post, og nå syns jeg det var veldig kjekt å se hva som skjer imellom der.

[SPEAKER_02]

Og kanskje overraska over hvor grundig en går gjennom ting som operasjonssykepleier.

At all denne kunnskapen skal vi faktisk sitte inne med for en grunn.

At det ikke er bare sånn ... Ja, her er en peang. Her er en ...

[SPEAKER_00]

Du forstår mer det opphøyde nivået vi driver med, at vi skal få forstå bakgrunnen for handlingene våre, ikke bare forstå at dette er prosedyren, sånn gjør vi.

Nå skal jeg òg forstå hvorfor jeg gjør det sånn.

[SPEAKER_02]

Jeg syns det er gøy når vi klarer å følge med på operasjonen og se hva de skal gjøre, og tenke med, fordi vi har lært hva som kommer.

Og da både kunne tenke og forberede.

Hva er det neste de trenger, eller hva må jeg forberede nå?

Begynner de å nærme seg slutten?

Ja, de er her.

Få lov til å se på operasjonen og skjønne mer, og da òg hjelpe når de trenger assistanse.

Så er det lettere å assistere og vite hvor en skal holde haken fordi en skjønner strukturer eller hva de trenger.

Og det er kjekt.

Og det er kanskje annerledes enn det jeg hadde sett for meg på forhånd.

[SPEAKER_01]

Selv om det er en spesiell jobb som er vanskelig å forklare til andre hva jeg egentlig gjør, så føler jeg jo virkelig at jeg får brukt min utdanning til noe veldig spesifikt.

Og jeg blir ikke satt til mange andre oppgaver som kanskje jeg har følt tidligere til, som ikke nødvendigvis er sykepleie.

[SPEAKER_00]

Brette kluter og..

[SPEAKER_01]

Ja, for eksempel..

[SPEAKER_00]

Sant. Ja.

Nei, jeg er enig i det.

Man jobber virkelig med ...

Med det man har lært, og jeg opplevde jo òg inn i tiden jeg jobbet klinisk, jo lenger jeg jobbet jo kjekkere ble det jo, for jeg forsto jo bare mer og mer og mer av hva inngrepene vi holdt på med, du blir jo mer og mer spesialisert og skjønner ... Så blir du jo god, etter hvert blir du jo varm i trøya på det òg, og det er utrolig gøy.

Så det kan dere bare glede dere til, dere begynner å kjenne enda mer på det.

Hører dere begynner å nærme dere noe.

Det må være lov å si.

[SPEAKER_02]

Ja, vi merker jo det sjøl.

[SPEAKER_00]

Men man får alltid en liten sånn knekk igjen før man går inn i siste praksis.

Da blir alle veldig sånn ... Og nå er vi straks ferdige.

Men så har dere òg lov til å være nye når dere kommer ut.

Og dere skal få lov til å bruke litt tid på å komme helt på plass.

[SPEAKER_01]

Det må jeg få skyte inn.

Vi har merka i praksis, nå har vi begynt å jobbe to-tre dager i uka, at det er godt å være ny i operasjonsavdelingen.

For de er enormt takknemlige for de nye folka som kommer.

Det er mye studenter for dem å ha.

Jeg er positivt overraska over at de er enormt imøtekommende og sier yes!

Nå kommer det nye folk.

Nå blir vi flere, og det trenger vi.

Du føler at du blir veldig godt tatt imot.

Og at ja, de trenger oss virkelig her.

Derfor er de glad for at vi kommer.

[SPEAKER_02]

Det er en god plass å være ny.

Absolutt.

De har tid til oss, og ... Vi kan spørre alle spørsmål, og det er ikke noe som er dumt å spørre om.

[SPEAKER_01]

Og de er jo opptatt av å lære oss godt opp, sånn at vi blir gode.

Det er tydelig at de tenker på oss som framtidige kollegaer.

[SPEAKER_00]

Ja, og det er jo òg det som er litt spesielt, som er forskjellen fra når du går bachelor, da.

Og er på mange forskjellige plasser.

Dere er jo på forskjellige praksisplasser i form av ... Men innenfor samme spesialavdeling som de aller fleste av dere skal begynne å jobbe på.

Så veilederne deres er jo deres framtidige kollegaer, antakeligvis.

De aller fleste begynner jo her nede etterpå.

[SPEAKER_01]

Og det syns jeg de takler på en veldig god måte.

Og det er godt å føle seg ivaretatt og godt tatt imot.

For det er jo egentlig ganske avgjørende for hva slags tider som kommer.

[SPEAKER_00]

Godt å høre at det er sånn det oppleves for dere der ute.

Kan dere beskrive noe forskjell mellom å være første og andre årsstudent?

[SPEAKER_02]

En har lært å klare å fokusere litt og litt mer på å løfte blikket.

I begynnelsen var jeg veldig fokusert på hvor jeg skulle stå og holde hendene.

Jeg stirra ned i brikka mi når jeg sto steril.

Og det var bare det jeg fikk med meg.

Plutselig var pasienten klar og ferdig vaska, mens jeg hadde sittet nede i brikka.

Men nå tror jeg jeg klarer å løfte på blikket litt mer.

Og mestre den ene oppgaven, og da kan jeg jo se litt videre.

[SPEAKER_00]

Og det sa du jo akkurat nå i stad, det med at nå begynner du å kunne fremse litt. Du ser hva som kommer. Så det viser jo at dere har jo vokst masse siden dere begynte i fjor høst.

[SPEAKER_02]

Ja, det har vi.

[SPEAKER_01]

Vi klarer så vidt å tenke på mer enn én ting om gangen. Så det er en forbedring.

[SPEAKER_00]

Det er en forbedring.

Stadig bedring.

Det er bra.

Merker dere noe på hvordan rollen har endra seg i praksis?

[SPEAKER_02]

I forhold til fra første til andre året?

[SPEAKER_00]

Ja.

[SPEAKER_01]

Første til andre til tredje praksis.

Ja.

Jeg tenker jo ikke lenger at jeg kan ingenting.

For jeg merker jo fort når jeg er kommet i gang, at ting går litt mer av seg sjøl.

Mens første året så gjorde du alt.

Alt du gjorde, var for første gang.

Føltet det ut som.

Men ja, litt flinkere til å ta plassen.

Og tenke at her har jeg rett til å være, og her skal jeg være, og dere trenger meg.

[SPEAKER_02]

Det som har vært utfordrende, er at fra å være praksis så kommer en en ny plass. Jeg har vært på dagkirurgen i Hillevåg og generell, og så i Øst, som er Øre- nese- og Hals og Plasten.

Så det vil si at alle fagfelt har vært nye hver gang.

Så det er mye nytt som skal læres for hver gang.

Det har ikke vært noen rutine som har vært lik.

Fra noen av dem fordi de styres vidt forskjellig.

Og da kjenner jeg at en begynner litt på ny hver praksis, men samtidig så har en denne basiskunnskapen som gjør at det går litt lettere for hver gang.

En kommer litt lettere til at en klarer å løfte blikket.

[SPEAKER_01]

Så ser du kanskje mer sammenhengende ... Ja.

Mellom de ulike avdelingene.

'Jeg kan iallfall kle meg og vaske meg' ... Og organisere mitt eget tidsstyre.

[SPEAKER_00]

Selv om du har vært på SOP1 og SOP2, og eventuelt en annen plass, så vil du òg gjerne føle ... For du har jo forskjellige seksjoner på de to.

Så jeg tror for studenter flest så vil det kjennes litt sånn uansett.

Men det er klart når du har ... Du har jo vært på tre forskjellige lokalisasjoner i tillegg.

Som har egne ledere, så det er jo faktisk styrt på helt forskjellige måter òg.

Så det er klart at det vil jo nok òg gjøre en forskjell på at det oppleves veldig adskilt, da.

For du òg har vært på iallfall to forskjellige plasser?

[SPEAKER_01]

Jeg har vært på Ortopeden og Generell, og i Øst jobber dagkirurgi.

Ja.

Men du får jo også på en måte ... Vi er jo heldige som får være på mange forskjellige plasser og får se ... Ser du fordelene med det ene plassen og ... Ja. Sammenligne litt.

[SPEAKER_00]

Og nå er det helt nytt igjen.

[SPEAKER_02]

Nytt sykehus og ny avdeling.

Dere har ikke vært på ... Nye SOP.

Jeg har ikke vært på ... Vi begynte forrige uke.

[SPEAKER_00]

Men vi har ikke vært i praksis, nei.

[SPEAKER_02]

Jeg har vært selvstendig i to uker.

[SPEAKER_00]

I jobb.

Ikke på topp.

For nå har dere, som dere sier, fått lov til å komme inn og jobbe en dag i uka.

På SOP.

Som studenter, men som arbeidskraft.

Ja.

Hvordan er det?

[SPEAKER_01]

Det var litt ... Det kan jeg bare være ærlig om.

Første dagen var litt sjøltillitsknekk.

For de tinga som jeg tenkte jeg kunne, som å koble et diatermiaapparat og koble sug ... Plutselig visste jeg ikke hvor det var hen.

[SPEAKER_00]

Det handla om de nye lokalene?

[SPEAKER_01]

Og det nye utstyret.

Men så tar ikke det lang tid, så kan du det òg.

Og så ...

Og så handler det jo litt om å ta det ansvaret som du får.

Og nå får vi jo mye ansvar.

Og så viser det seg at å ja, jeg klarer jo det.

Hvis jeg er nødt til å være litt selvstendig, så plutselig så går det av seg sjøl.

[SPEAKER_02]

Og det å få lov å på en måte ikke være avhengig av noen andre, for da mister en litt sånn ... Ja, ja, det er noen andre som rydder mens jeg fikser.

Så når du nå gjør alt sjøl plutselig, fordi du blir satt inn som én av to operasjonssykepleiere, de regner med oss i bemanningen, det er jo helt ... Bare ikke tenk for mye på det.

Så får en jo òg litt sånn ... Ja, men jeg kan jo mer enn jeg tror.

Og jeg får til dette når ingen andre fikser opp for meg.

[SPEAKER_01]

Ja, plutselig så blir du nødt til å bare ordne det sjøl, og da blir du god til det.

Men så er det uvant.

Vi har snakket litt om det at som student så er du vant med at de kommer og sier ... 'Nå må du gå og ta deg en kaffe', eller 'Nå må du drikke litt vann'.

De sier nesten når du skal gå på do.

Og så plutselig er det ingen som forteller oss.

Og så skal du gå og ta deg en slurk med vann.

Det må jeg komme på å skje.

Så du må være selvstendig på mange områder.

Men det tror jeg går meg godt av.

Vi lærer i hvert fall veldig mye av det.

Og så er det det med å ikke unnskyldte seg for at du er ny, men heller liksom stadfeste at 'jeg er ny, jeg kan ikke alt, men jeg kan veldig mye'.

[SPEAKER_00]

Ja.

Og det er jo sånn det er på alle arbeidsplasser.

Vi kan faktisk ikke kunne alt på noen arbeidsplass, men vi kan mye om noe

Og ... ja.

Vi kommer som regel i mål når vi spiller godt på hverandre i teamet.

Dere går jo sammen med erfarne folk som ... Som hjelper dere på vei.

[SPEAKER_01]

Som hjelper oss og er glad for at vi er der. Og det er kjekt.

[SPEAKER_00]

Det er veldig kjekt.

Hvordan ser uka deres ut utenom at dere jobber én dag i uka på jobb?

Studenttiden deres, hverdagen, hvordan er det?

[SPEAKER_02]

Den er helt nydelig.

Neida.

Vi er jo som sagt ... Før så er vi begge unger.

Så det gjør at vi allerede er tidlig oppe, så vi møtes etter at ungene er levert i barnehage og på skolen.

Nå har det jo vært de siste månedene at vi har skrevet på oppgaven.

Og så er det hjemme og gjøre hverdagsting.

Men dagtid ... Hver dag så møtes vi og skriver.

[SPEAKER_00]

Ja.

Og dere sitter sammen?

[SPEAKER_02]

Vi sitter stort sett sammen, ja.

[SPEAKER_00]

Er dere på campus, da, eller hjemme, eller på kafé?

[SPEAKER_02]

Vi bytter på å være på biblioteket i Sandnes siden begge to bor der.

[SPEAKER_01]

Det er veldig greit.

[SPEAKER_00]

Ikke dumt.

[SPEAKER_01]

Så da jobber vi mandager og tirsdager nå.

Og så er det onsdag, torsdag, fredag, masterskriving.

Så er vi jo ... Jeg tror vi er ...

Vi er snille med hverandre, samtidig som vi er strenge.

Dette er jo vår jobb nå.

Vi er vant til å jobbe fullt.

Så vi har vår arbeidstid.

Vi treffes, og så blir det noen korte dager og noen enda litt kortere dager.

Men vi bruker dagene til jobbing.

Og så har vi det mye sosialt og kjekt inni det, men så må vi være litt strukturerte og strenge.

[SPEAKER_02]

Vi må faktisk være så strenge med oss sjøl at vi må sette på timer hvor lenge vi skal jobbe.

Og så ringer jeg timeren, så må vi sette på tatletimer òg.

Fordi vi har en tendens til å prate litt mer enn vi kanskje burde.

[SPEAKER_00]

Men det er jo faktisk en velkjent studiemetode, det, altså.

På pomodoroteknikken.

Ja.

[SPEAKER_02]

Vi har ikke funnet på en sjøl, det har vi ikke.

Men det hjelper i hvert fall å være litt mer strukturerte.

[SPEAKER_01]

Og så har vi jo fra start av vært ganske enige om at det ikke er realistisk for oss, iallfall ikke før det nærmer seg slutten, at vi skal bruke helgene på dette, eller sitte sene kvelder, for da er det andre ting som krever mer.

Så da ...

Ja, syns jeg det fungerer godt at vi tenker på det sammen.

Dagtidsjobb.

Mandag til fredag.

[SPEAKER_02]

Og så er vi jo enige, og det er kanskje det som gjorde at vi funka bra og valgte å skrive sammen i at vi er enige og har litt samme livssituasjon, og ser på dette likt, og det gjør det òg lettere å legge opp dagene.

I hvert fall nå når det har vært mye fri.

Det har jo bare vært ikke undervisning siden jul og nå i mars.

Så da har det jo krevd at vi faktisk setter opp og er litt strukturerte.

[SPEAKER_00]

Hvordan syns dere det er å jobbe med masteroppgaven?

[SPEAKER_02]

Det ... I begynnelsen så var det overveldende.

Fordi vi kunne verken metoden vår, vi ante ikke hvor vi skulle begynne.

Det er overveldende.

Og så er det jo å bare ta litt etter litt, så blir det en oppgave.

[SPEAKER_01]

Så skjønner du litt mer underveis.

Men i starten syns jeg det var svevende.

Jeg vet jeg skal skrive en master, men det får vi heller ta på sikt.

[SPEAKER_00]

Hva er det jeg skal gjøre?

[SPEAKER_01]

Og så gjør vi jo det vi får beskjed om.

Og så forstår vi litt mer av det nå.

Og nå er det jo faktisk kjekt.

Ja!

Tenk det.

Nei, jeg hadde faktisk ikke trodd det.

[SPEAKER_02]

Det må vi bare gjøre nå, men nå er det jo gøy.

Og det er spennende.
Vi har valgt et tema som vi sjøl syns er kjekt.

[SPEAKER_00]
Hva skriver dere om?

[SPEAKER_02]
Psykologisk trygghet i operasjonsteamet.
Og det syns vi jo er spennende, for det påvirker hverdagen vår.
Og det var noe begge la merke til i praksisene.
At noen dager funker det, og noen dager ikke.
Og så er det ikke alltid så lett å sette fingeren på.
Så hva er det?
Vi vil sette fingeren på det.

[SPEAKER_01]
Det som gjør at en dag og en operasjon blir gode, utenom de tekniske ferdighetene, så har vi lyst til å se hva det er som skaper stemningen og flyten som fører det til å være bra.
For det syns jeg for deg er viktig hvis jeg skal holde ut i dette yrket lenge.

[SPEAKER_00]
Ja.
Hva ble veien til å finne svaret på dette, da?
Vil dere fortelle litt om hva er problemstillingen deres?
Hvordan har dere løst dette her?

[SPEAKER_02]
Vi syns jo ... Vi snakket litt om det da vi fikk spørsmålene.
Og da var det at vi husker jo at vi begynte veldig tidlig å skulle tenke på masteren.
Det er jo første året.
Andre semester eller første.

[SPEAKER_00]
Ja, det er nå de holder på med det, de som går i første klasse.

[SPEAKER_02]
Og vi syns jo ... Det var jo så fjernt.
Og du visste jo ikke helt hva som var interessant heller på operasjonen.
Så det var jo det å snakke sammen ... De kom jo fra SUS og presenterer noen temaer.
Vi fant ikke noen som klinget helt der.
Men hva er egentlig spennende?
Hva syns vi er viktig for vår arbeidshverdag?
For vi hadde ikke noe annet konkret der og da som fanga vår oppmerksomhet.
Og så fikk vi jo litt metodiske begrensninger pga. sykehusflytting.
Som gjør at vi ikke kunne intervjuer eller gjøre noe annet.
Så vi har en Scoping review, eller litteraturstudie.

[SPEAKER_00]

Og problemstillingen lander i ...

[SPEAKER_01]

Den står nedskrevet her. Hvilke faktorer påvirker psykologisk trygghet i operasjonsteamet?

[SPEAKER_00]

Så da ser dere på forskning som allerede fins der ute.
Og ser hva andre egentlig har funnet.
Hva gjør dere så med det dere har funnet, da?

[SPEAKER_02]

Vi leser masse artikler.
Og så henter vi ut det som er relevant for vår problemstilling, fra de artiklene.
Og så skriver vi hva vi har funnet.
Ja.
Vi satser på å finne noen ... Vi har jo sagt hvilke faktorer, så da er det jo veldig konkret å finne hvilke faktorer ...
Og da må vi hente fra ulike artikler, for alle ser på én ting.
F.eks.
kommunikasjon er det én artikkel om.
Og så må vi finne noen andre som snakker om andre ting.
Så da henter vi ut, og forhåpentligvis skal vi komme med en konklusjon.

[SPEAKER_01]

Hva som er viktig til et team, og hva som kanskje mangler når vi gjør det.
Syns at ikke ting alltid er så lett.

[SPEAKER_00]

Jeg husker òg at det i starten så er som at du står nedfor et gigantisk fjell, og du liksom tenker, hvor går i det hele tatt stien i denne røysa?
Og så plutselig så står du halvveis oppe på en sti, og så tenker du sånn, å ja, hvordan kommer jeg meg hertil?
Men der ser jeg jo en vei å gå.
Og så begynner veien å bli litt lettere, og så plutselig så er det et ganske godt platå hvor det faktisk er ganske gøy.
Som dere sier.
Det husker jeg òg at jeg traff på et ... Jeg fikk sånn skikkelig vannmølle.
Altså bare ... Å, nå er jeg inne i en god prosess, og nå får jeg ut masse gode tanker og bare får skrevet masse ned.
Og så gir det jo faktisk mening, det jeg har skrevet her.
Det er jo jammen ikke verst, bare det.

[SPEAKER_01]

Ja, det er jo kjekt å få noen til å føle at du eier litt det du ... At det er vårt prosjekt.
For som sagt så starta vi litt med at ... Vi har jo sagt vi skal ta en master, så vi får bare finne på et eller annet og skrive et eller annet.
Og så finner vi noe som vi faktisk brenner litt for og syns er viktig.
Og så ... ja, så tar vi litt eierskap til det underveis, og nå ...

Jeg er jo litt stolt av det. Vi har klart å produsere, så det er litt stas.

[SPEAKER_00]

Nærmer dere dere slutten på tunnelen òg?

[SPEAKER_02]

Ja, det tror vi.

Nå vet vi jo ikke helt hvor langt vi har igjen.

[SPEAKER_00]

Dere ser lyset, men vet ikke hvor langt det er bort til lyset.

[SPEAKER_02]

Vi har lært at det er en prosess, og den går opp og ned.

Det flyter litt, og så stanger man litt.

Av og til får man produsert to sider med tekst på kort tid, andre ganger er det to setninger som gjør at ... Ja.

[SPEAKER_00]

Det ligger veldig mye bak de to setningene, som regel.

Mye bakgrunnsarbeid.

Alt det arbeidet som er helt usynlig for leseren av det dere har skrevet.

Med utvelgelsen av artikler og alt sånt.

Så det som har produsert et lite avsnitt, har jo brukt mange dager på, kanskje.

Så det er jo noe med det òg, at det er ikke alltid alt resulterer i mye skrift på papiret, men det er mye arbeid som ligger bak. Ja, og det er det jo.

[SPEAKER_01]

Men så er det ingen tvil om at nå har det vært vanskelig, syns jeg, å begynne å jobbe.

Og så jobbe to dager, og så ... Oi, nå følte det lenge siden vi har jobbet med oppgaven.

Og så liksom omstille seg.

For vi har jo vært litt bortskjemte nå med at vi kun har fått skrevet.

Så det er jo ingen tvil om at selv om vi er gode og effektive, så skal jo jobben gjøres.

Og det er jo krevende.

[SPEAKER_02]

Ja.

Hvis vi får produsert all teksten, så er det jo enormt med retting og det å få en rød tråd, og jeg tror det kommer til å ta mye mer tid enn man kanskje tror.

Har vi fått et lite hint om at det er lurt å tenke?

[SPEAKER_00]

Det er lurt å ha litt tid på slutten til bare å drive med flikkearbeid og ikke tenke at du skal produsere noe mer. Absolutt.

[SPEAKER_01]

I og med at vi har blitt rekruttert av folk som har gjort dette før oss, har vi mye god kunnskap der ute. Hos de som har gjort det før. Det er godt å spørre dem

om tips og råd og spørre om sånn Hvor mye jobbet dere mens dere skrev, og hvor tid satte dere frist til å være ferdig med sånn?
Så det er på en måte anbefalingen til de som er i oppstarten nå.
Hør med de som har gjort det før deg, for de har faktisk gjort det.
Og kommet i mål med det.Og vi har fått mye gode råd fra andre.

[SPEAKER_00]

Hvis du ikke kjenner noen, så snakk med de som nylig har gjort det i praksis.
Eller andre studenter, eller ... Ja.
Nå er det jo dere som er ekspertene akkurat nå.

[SPEAKER_02]

Vi vet ikke helt sjøl, men vi sier så.

[SPEAKER_00]

Det er i hvert fall dere som står i det akkurat nå.
Ja.
Hvor går dere for å hente energi?

[SPEAKER_02]

Ja ...

[SPEAKER_01]

Skal jeg si det?

[SPEAKER_02]

OK, da.
Det er greit.

[SPEAKER_01]

Badstue.
Vi tar badstue!

[SPEAKER_00]

Så herlig.

[SPEAKER_02]

Og det er inkludert i skrivetida.
Ja, ikke sant?
Det er på dagtid.
Etter at ungene er levert, kommer vi og tar badstue og bader sjøl.

[SPEAKER_00]

Det kan være en god måte å skru på hjernen på det.

[SPEAKER_02]

Ja da.

[SPEAKER_01]

Det er også litt refleksjon inni der òg, så det er stemmelig.

nei, hva gjør vi? Vi er jo som sagt strenge, men ikke så veldig strenge.
Vi får vel begge mye energi av å være i lag.
Da får jeg dekke mitt sosiale behov i aller høyeste grad.
Og vi har det kjekt i lag.

[SPEAKER_00]

Blir dere lei av hverandre?

[SPEAKER_01]

Du får svare først!

[SPEAKER_02]

Nei, det har ikke skjedd ennå.
Vi har vært sammen hver dag.

[SPEAKER_01]

Jeg har fått meg en veldig god venn gjennom masterskrivinga, og det hadde jeg ikke forventa.
Det er en god bonus.

[SPEAKER_02]

Vi har allerede starta forening, sånn at vi skal fortsette de faste minuttene når vi er ferdige.

[SPEAKER_00]

Badstuen lever videre.

[SPEAKER_01]

Badstu og drøs og.. Vi er flinke til å koble av og er greie med hverandre i form av at hvis en trenger en rolig morgen eller har hatt ei dårlig natt, så er det absolutt innafor å si at i dag tar vi en rolig morgen, eller i dag har jeg ikke et sykt barn.
Neste gang er det kanskje du som trenger det.
Og så, ja.

[SPEAKER_00]

Fordeler dere oppgaver og jobber hver for dere, eller blir det fri for begge to?

[SPEAKER_02]

Det har vært litt begge deler.
Det kommer litt an på hvor man er i prosessen, om det er lett å gjøre noe alene, eller om man ikke kommer videre fordi man skulle diskutert noe.
Men det er alltid noe å gjøre på oppgaven.
Vi holder jo på med hver sine ting sjøl om vi sitter sammen.
Så det er lett å bare fortsette på en måte.
Ja.

[SPEAKER_00]

Ja, vi begynner å nærme oss en liten avrundning, tenker jeg.
Hva syns dere så langt har vært det kjekeste med å studere operasjonssykepleie?

[SPEAKER_02]

Det var veldig mye av de kjekke folka, og det å få lov å bli god på én ting.
... .. dette skal være mitt felt.
Og det er faktisk veldig deilig.

[SPEAKER_00]

Og veldig kjekt.
Nå dypdykker du jo egentlig inn i et lite avlukke av sykepleien.

[SPEAKER_01]

Ja, og det er veldig, veldig deilig.
Og hver dag er jo spennende.
Jeg syns det er enormt stas å få være med i et sånn et viktig team.
Og føle at jeg gjør noe nyttig og viktig.
Nei, det er veldig kult.
Det er det.

[SPEAKER_00]

Den følelsen savner jo jeg.

[SPEAKER_01]

Ja, det skjønner jeg. Og det er stas, og det er jeg stolt av.

[SPEAKER_00]

Jeg føler jo at jeg likevel bidrar til den da på mange måter, men ikke ...
Og det er jo det som gjør for min side, da, hvis noen sitter og tenker at jeg kunne vært der.
Det er spennende med å jobbe med det jeg holder på med.
Jeg får jo være med i det faglige og jobber jo fortsatt med mitt fag, men på en helt annen måte igjen, da.
Men det kunne jo vært en egen episode til å snakke om meg.

[SPEAKER_02]

Vi hadde hørt på den, vi, Malin.

[SPEAKER_01]

Når jeg kom i praksis i Øst, i andrepraksisen, så var det ei som jeg hilste på.
Ei erfaren som hadde jobbet der i sikkert 30 år, og hun sa at dette er det lureste valget du har tatt. Du kommer ikke til å angre en eneste gang.
Hver dag er kjekke, og hun gleder seg til å gå på jobb hver dag.
Og det tenker jeg at du skjønner at det er viktig at du sier til meg.
Og det håper jeg at jeg klarer å formidle til de andre som begynner.
Og kanskje jeg er litt sånn lettpåvirkelig, men det har satt spor i meg.
Ja, jeg har tatt et kjempelurt valg.
Og hun gleder seg etter å ha jobbet der i så mange år til å gå på jobb hver dag.
Og det syns jeg var veldig stas.
Og det gjorde iallfall at jeg fikk en sånn ro over at jeg har valgt noe som er lurt og viktig og som trengs.

[SPEAKER_00]

Det tror jeg faktisk veldig mange kjenner på at ...

At dette er en jobb som er viktig, kjekk og spennende.
Og man får gjøre noe som virkelig betyr noe for pasientene, da.

[SPEAKER_02]

Ja, virkelig.

Selv om en ikke får så mye pasientkontakt lenger, så er det korte møter som er veldig viktig.

Og den jobben en gjør selv om ikke pasientene nødvendigvis ser den, er òg en stor del av behandlingen de får.

Det er litt gøy å tenke på.

[SPEAKER_01]

Jeg har opplevd på sengepost, når jeg har fått pasienter tilbake fra operasjon postoperativt, så skrøt de alltid av operasjonsavdelingen.

Nå blir jeg oppriktig stolt når de kommer opp og sier at det var fantastiske folk på operasjonen, og de var så greie, og imøtekomende.

Og det var så trygt.

Jeg hadde grua meg så lenge, men det følte så trygt.

Og da tenker jeg sånn, yes.

[SPEAKER_00]

Det skal du være med på.

[SPEAKER_01]

Sånn skal det være, og det skal jeg være med på.

[SPEAKER_00]

Nå blir du en del av det, og du er en del av det.

Hvordan tror dere at masterutdanningen vil forme dere inn i den framtidige praksisen?

Hvordan har den formet dere så langt?

Litt svevende spørsmål, kanskje.

[SPEAKER_02]

Jeg tenkte litt på at vi har jo lært mye om forskning.

Og det å lese, at ikke det å lese en forskningsartikkel blir så skummelt lenger.

Det er ikke en skjønn både med at vi har hatt vitenskapsteori og lært mange av disse begrepene, som før har vært litt sånn ...

... vet ikke hva de mener med dette, så kan en kanskje skjønne litt mer.

Og da gjør det ikke så skummelt å lese, ikke så vanskelig å holde seg faglig oppdatert, f.eks.

Det har jeg tenkt at kanskje det er en av de tingene som ...

Og det at det akademiske ikke er så skummelt som jeg tenkte på forhånd.

Det er mye regler og mye retningslinjer, men det er jo gøy.

Det er gøy å være med og finne sammenhengene mellom ulike behandlinger eller hva som er den beste måten å gjøre ting på.

Det er jo gøy!

Det ble jeg jo overraska over.

[SPEAKER_01]

Og så bruker vi jo sånne prosedyrer flere ganger til dagen.

Hele arbeidet vi gjør, er bygd opp ifra en prosedyre.
Og nå har vi jo en helt annen forståelse for hva som ligger bak en prosedyre.
Det er ikke bare én person som har funnet ut at nå skal vi gjøre det sånn.
Men det er forskning som viser at dette er den beste måten å gjøre det på.
Og da støtter vi oss til det.

[SPEAKER_00]

Jeg kjenner meg igjen i det dere sier der, altså.
Jeg opplevde faktisk at ... Jeg har ikke tenkt over det før du sa det nå, men at
etter at jeg hadde tatt masterstudiet og jobbet mer med forskningsarbeid og i
hvert fall lest mye artikler og sånn, så du blir reflektert på en helt annen måte
om hva du holder på med og hvor du er hen, og hvorfor vi gjør ting, og ja.
Som er veldig, veldig kjekt, da.
Ja, har dere noen spørsmål til meg sånn på tampen, ellers skal vi bare runde av.
Har dere tenkt på noe?

[SPEAKER_02]

Ja.Ja, det har vi.

[SPEAKER_01]

Vi tenker jo på at du har jo vært ny en gang du er.
Har du noen råd, tips, til oss nå når vi er ferske operasjonssykepleiere?
Har du noen råd som ny i ny jobb?

[SPEAKER_00]

Det er jo det å bare komme ut.
Våge å ...jobbe
Ikke vær redde for å ta den plassen som dere fortjener.
Men ... Eller ikke men, men dere står jo aldri alene.
Dere er jo alltid et team, både sammen med en annen operasjonssykepleier, men òg
med anestesi og kirurg.
Så hvis man er usikker, så bruk teamet.
Og len dere på teamet alltid.
At dette er ikke noe du står helt alene om.
Så hvis du er usikker og ikke vet helt hva vi skal gjøre nå eller hvor vi skal
gå, så snakk med de andre, og så finner man som regel en vei sammen.
Og deres synspunkter der er jo som regel gode og viktige.
Og så kan man diskutere det med kollegene sine.
Så kommer man som regel fram til et svar, og så må man gjøre så godt man kan.

[SPEAKER_02]

Gjør så godt man kan.
Det er en bra take.

[SPEAKER_01]

Det er et godt råd.
Ja.

[SPEAKER_00]

Tror du kommer langt på det.

[SPEAKER_01]

Ja, det tror jeg òg.

[SPEAKER_00]

Kanskje vi har bedre ... Nei.

Nei?

Andre ting dere har tenkt på, som dere tenker i forhold til studiet, eller sånn som dere har lurt på, eller dere tenker andre kan sitte og lure på?

[SPEAKER_02]

Hvis de lurer på om de skal bli operasjonssykepleiere eller ikke, så vil jeg anbefale det.

Trenger ikke å vente.

Det er bare å hoppe i det.

Og det blir kjekt.

Og så blir det av og til litt vanskelig fordi det er mye nytt.

Og så blir det kjekt igjen.

[SPEAKER_00]

Det er jo et fulltidsstudie.

Det tror jeg mange på en måte blir litt ... Ikke slått i bakken av, men du får litt sånn ... Wow, er det sånn det er å studere?

Men så går det seg til.

Og så er det jo som alt annet opp- og nedturer.

Da er det jo i ny jobb, på nytt studie, i det hele tatt.

Men det går seg til, og så blir man etter hvert, som sagt, starten der ... Nå er jo jeg plutselig erfaren.

Selv om jeg ikke jobber i klinikken lenger, så har jeg faktisk vært operasjonssykepleier ganske mange år etter hvert.

Og det er litt rart å tenke på at nå er jeg en av dem, liksom.

Det gjør jo ikke helt mening.

Jeg er jo fortsatt ganske ny, men jeg er ikke det.

Jeg kan tross alt mye.

Og det òg å begynne å stole litt på seg sjøl.

[SPEAKER_01]

Ja, du kan mye når du begynner på operasjon sammen etter å ha vært sykepleiere.

Og liksom er de gamle i klassen!

Kan ikke forstå, egentlig.

Men det er heller ikke farlig, for vi har mye god erfaring.

Og så hadde vi ikke så mye erfaring fra sånn ny teknologi.

Men jeg føler jo at jeg har hatt mye god nytte av den erfaringen jeg har.

[SPEAKER_02]

Ja, absolutt.

Den har gjort ting lettere.

Eller tror jeg.

For min del i hvert fall.

[SPEAKER_00]

Nå har jeg jo sett begge deler.

Jeg tror det ser i hvert fall ut som at det er kjekt uansett om man har gått lenge som sykepleier eller ikke.

Men man har forskjellig utgangspunkt.

Men jeg tror å komme inn på operasjon er en, hvis det er det du har lyst til, det er jo helt klart at ikke dette er for alle.

Og det finner man ganske fort ut av, tror jeg òg.

Men for de som det passer for, så finner du fort ut at dette er gøy.

Man spiller jo hverandre gode, det har jeg inntrykk av at dere gjør i klassene òg.

Det er noen som har lite erfaring, og noen som har mye erfaring.

Men dere har alltid noe dere kan spille hverandre gode på.

Og det syns jeg at studentene generelt sett er gode på.

Er det noe dere skulle ønske dere visste før dere begynte?

[SPEAKER_02]

Jeg skulle kanskje hatt hospitert før jeg begynte på operasjonsavdelingen, men det går sikkert bra. Og det gjorde det.

[SPEAKER_01]

Ja, nå må jeg bare begynne å se hva dette egentlig er.

Og så mange som skrøyter, så må det jo være ... Sammenlignet med deg, da må det jo være bra.

Da må jo jeg òg trives i det.

For det er jo vanskelig å få et innblikk, men det er jo ikke dumt å hospitere.

[SPEAKER_00]

Jeg skulle bare hospitere for å bli ferdig med den tanken at jeg skulle jo ikke bli operasjonssykepleier.

Så nå lar jeg meg da bare hospitere, gå ned og se, og få bekrefte det at dette er ikke for meg.

Og her er vi i dag.

Jeg ville ikke gå hjem igjen etterpå.

Og jeg angrer jo ikke en dag på at jeg ble operasjonssykepleier før.

[SPEAKER_01]

Det er viktig å si videre, syns jeg.

For sånne kommentarer setter seg iallfall i meg når folk sier at du har valgt noe lurt.

Dette er så bra.

Du har valgt rett.

Da skal det ikke mer til for å bli som meg.

[SPEAKER_00]

Men jeg tror vi runder med det.

Bli operasjonssykepleier!

Kom og studer med oss!

[SPEAKER_02]

Vi er en veldig kjekk gjeng.

[SPEAKER_00]

Det er kjekt òg på andre år, og det er kjekt å skrive masteroppgave.
Tidvis utfordrende.
Man får virkelig prøve seg på noe nytt.
Men så blir det gøy.
Ja, vi gjør det.
Solgt.

[SPEAKER_01]
Stolt.

[SPEAKER_00]
Veldig bra.
Det har dere god grunn til å være, tenker jeg.
Men da ønsker jeg uansett lykke til med innspurten på masteren.
Lykke til med innspurten på studiet.
Og lykke til med å komme ut i arbeidslivet igjen.

[SPEAKER_02]
Du kan inviteres til høsten og spørre hvordan det har gått.

[SPEAKER_00]
Jeg gleder meg jo til å treffe dere igjen.
Der er jo privilegiet mitt, heldigvis òg med at dere blir værende, at jeg faktisk får treffe dere.
Og det pleier å være kjempekjekt å se igjen.
Nå har jeg jo et kull som jeg har fylt fra starten, som liksom har blitt mine.
Du får jo et spesielt forhold til dere.
Så det gleder jeg meg veldig til å høre hvordan det går videre framover òg.
Men da takker jeg for nå.
Vi snakkes igjen.
Og takk til deg som har hørt på.
Velkommen tilbake til nye episoder siden.
Hei, hei!

Du har hørt en podkast fra Universitetet i Stavanger.